

DE FEM GRUNDFORMER

1) Den klassiske grundform

- Filmen viser et problem – og giver ofte også en løsning
- Klar og simpel historie
- Voice-over stemme fortæller, hvad der sker
- Billederne viser bare helt enkelt, hvad der sker

2) Den observerende grundform

- Vi, beskuerne, må selv finde ud af, hvad filmen handler om
- Vi er ligesom "fluen på væggen" – der ser tingene, som de sker.
- Ingen fortæller noget, ingen voice-over-stemme
- Vi oplever blot den "rå virkelighed"
- Vi oplever bare livet, som hovedpersonen lever det, og de særlige øjeblikke

3) Den poetiske grundform

- Ingen rigtig historie
- Specielle billeder
- Måske ingen hovedperson
- Musikken eller særlige lyde er tit ekstra vigtige

4) Den personlige grundform

- Instruktøren er ofte selv synlig i filmen – måske handler den endda om ham/hende selv
- Filmen minder lidt om en spillefilm med særlige effekter
- Filmen handler om en meget personlig historie
- Vi kommer meget tæt på det private

5) Den fiktive grundform

- Ny slags moderne dokumentarfilm
- Filmen blander fiktion og fakta.
- Filmen bruger måske også tegnefilm, eller animation.
Måske prøver den at genskabe noget, der ikke findes rigtige filmoptagelser af i virkeligheden

(Kan også kaldes drama-dokumenter)

- Filmen prøver måske at afsløre løgne